

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 2. október 1998****um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir rúmdýnur
(tilkynnt með númeri C(1998) 2919)(*)**

(98/634/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá
23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum
annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir
að skilyrði fyrir veitingu vistmerkisins (umhverfismerkisins) skuli
ákvæðin fyrir hvern framleiðsluflokk (vörflokk) um sig.Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir að meta skuli
áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum
fyrir vörflokka.Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur
framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila með
samráðsfundum.Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í
samræmi við álit nefndarinnar sem var sett á laggirnar samkvæmt
7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

*1. gr:*Vörflokkurinn „rúmdýnur“ (hér á eftir kallaður
„vörflokkurinn“) er skilgreindur þannig:Vörur með fleti til að sofa eða hvílast á úr veri úr sterku
áklæði sem er fyllt með ýmsum efnum og má setja ofan á
rúmgrind með botni sem fyrir er.Þar með eru taldar springdýnur á grind, sem eru skilgreindar
sem bólstraður rúmbotn sem í eru gormar með fyllingarefni
ofan á, festir á stífa grind, til nota í rúmgrind eða frístandandi,
ásamt yfirdýnu sem er ekki ætluð til nota ein sér.

Vindsængur og vatnsdýnur eru undanskildar.

*2. gr:*Meta skal umhverfisáhrif og notagildi vörflokksins sem er
skilgreindur í 1. gr. með hliðsjón af þeim sérstöku vistfræði- og
notagildisviðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum.*3. gr:*Skilgreiningin á vörflokknum og viðmiðanirnar fyrir vörflokkinn
skulu gilda til þriggja ára frá þeim degi sem þessi ákvörðun kemur
til framkvæmda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 302, 12.11.1998, bls. 31, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 58/1999 frá 30. apríl 1999
um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa
útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 99, 11. 4. 1992, bls. 1.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „014“ notað fyrir vörflokkinn.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Til að geta fengið umhverfismerki verður vara í vöruflokknum, eins og hann er skilgreindur í 1. gr., að vera í samræmi við viðmiðanirnar í þessum viðauka, samkvæmt prófunum sem gerðar eru eins og segir fyrir um í viðmiðununum. Þar sem engar prófanir eru tilgreindar ber þar til bærnum stofnunum að byggja, eftir því sem við á, á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eda óháðum sannprófunum.

Mælt er með því að til þess bærar stofnanir taki tillit til beitingar viðurkenndra umhverfisstjórnunarkerfa, svo sem EMAS eða ISO 14001, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka.

Starfseining

Sú starfseining sem miða ber ílag og frálág við er:

1 m² af dýnu

A. VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

A1. HRÁEFNI

Í þessum þætti, A1, eru settar sérstakar viðmiðanir fyrir latexkvoðu, pólýúretankvoðu, vír og gorma, kókostrefjar og við. Heimilt er að nota önnur efni sem efnisbundnar viðmiðanir hafa ekki verið settar um. Öll efni, sem eru notuð, verða að vera í samræmi við viðmiðanirnar í þætti A2 um notkun leysilíta, fastlíta og logavarnarefna. Umsækjandi skal láta í té nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu dýnanna.

Aðeins þarf að fylgja sérstökum viðmiðunum fyrir latexkvoðu, pólýúretankvoðu eða kókostrefjar, sem settar eru í þessum þætti, A1, ef efnið nemur meira en 5% af heildarþyngd dýnunnar.

Latexkvoða

1. Magn eftirtalinna efna í latexkvoðu verður að vera minna en viðmiðunargildin hér á eftir gefa til kynna:

1. a) Pentaklórfenól (sölt þess og estrar): 0,1 mh

Prófunaraðferð: Mólun á 5 g sýni, útdráttur á pentaklórfenóli (PCP) eða natriumsalti.

Greining með gasgreiningu (GC), tilvist efnis staðfest með massageirni eða rafeindahremmingu.

1. b) Útdraganlegir þungmálmur:

arsen	0,5 mh
blý	0,5 mh
kadmíum	0,1 mh
króm (alls)	1,0 mh
kóbalt	0,5 mh
kopar	2,0 mh
nikkel	1,0 mh
kvikasilfur	0,02 mh

Prófunaraðferð: Útdráttur á móludu sýni samkvæmt DIN 38414-S4, L/S = 10.

Siun með 0,45 µm himnusiu.

Greining með litrófsmælingu á útgeislun frumeinda í spanafhleðslu (ICP-AES) eða með hýdríð- eða kaldgufutækni.

1. c) Útdraganlegt formaldehyð: 50 mh

Prófunaraðferð: Samkvæmt japönsku aðferðinni „Law 112“ (1973) eða prEN/ISO-staðli 14184-1.

1 g sýni í 100 g af vatni er hitað að 40°C í eina klukkustund. Gerð er ljósmæligreining á formaldehyði í útdrættinum með asetýlasetoni.

1. d) Bútadíen: 1 mh

Prófunaraðferð: Mólun og vigtun sýnis.

Sýnataka með búnaði sem safnar rokgyörnum efnum yfir sýni (headspace sampler).

Greining með gasgreiningu, tilvist efnis staðfest með logajónunarnema.

Pólýúretankvoða (PUR)

2. Magn eftirtalinna efna í pólýúretankvoðu verður að vera minna en viðmiðunargildin hér á eftir gefa til kynna:

2. a) Útdraganlegir þungmálmur:

arsen	0,5 mh
blý	0,5 mh
kadmíum	0,1 mh
króm (alls)	1,0 mh
kóbalt	0,5 mh
kopar	2,0 mh
nikkel	1,0 mh
kvikasilfur	0,02 mh

Prófunaraðferð: Útdráttur á móludu sýni samkvæmt DIN 38414-S4, L/S = 10.

Siun með 0,45 µm himnusiu.

Greining með litrófsmælingu á útgeislun frumeinda í spanafhleðslu (ICP-AES) eða með hýdríð- eða kaldgufutækni.

2. b) Magn tins (í lífrænu formi) má ekki vera meira en 900 mh.

Prófunaraðferð: Sýnameðferð í samræmi við NEN 6465 eða ISO-DIS-staðal 11466 (drög að alþjóðastaðli) eða jafngildan staðal (sýnið er malað og soðið í tvær klukkustundir í HCl/HNO₃ (kóngavatni)).

Greining í samræmi við NEN 6465 eða ISO-DIS-staðal 11466 (drög að alþjóðastaðli) eða jafngildan staðal, með atómgleypnilitrófsgreiningu (AAS), kaldgufutækni (CVAAS) fyrir Hg; litrófsmæling á útgeislun frumeinda í spanafhleðslu (ICP-AES) fyrir aðra þungmálma.

- Ekki skal nota CFC, HCFC, HFC eða metýlenklóríð sem þanefni né hjálparþanefni. Notkun metýlenklóríðs sem hjálparþanefnis er þó leyfð í tengslum við beitingu logavarnarefna í duftformi.

Vír og gormar

- Ef notuð eru lífræn leysiefni við fituhreinsun og/eða hreinsun á vírum og/eða gormum verður að nota lokað hreinsunar-/fituhreinsunarkerfi.
- Gormar mega ekki vera galvaniseraðir.

Kókostrefjar

- Ef kókostrefjaefnið er gúmborið verður latexíð, sem notað er, að vera í samræmi við viðmiðanirnar sem eiga við um latexkvoðu.

Efni úr viði

- Sérhver fjöl, sem er notuð, verður að vera í 1. gæðaflokki að því er varðar formaldehýð, eins og skilgreint er í EN 312-1.

Sérhver trefjaplata, sem er notuð, verður að vera í gæðaflokki A að því er varðar formaldehýð, eins og skilgreint er í EN 622-1.

A2. EFNI OG EFNABLÖNDUR

Lím

- Allt lím sem er notað verður að innihalda minna en 10% rokkgjarnra lífrænna efnasambanda miðað við þyngd. Þessi viðmiðun gildir ekki um lím sem er notað öðru hverju til viðgerða.

Rokgjörn lífræn efnasambönd eru hvert það lífrænt efnasamband sem við 293,15 K hefur gufuþrýsting sem er 0,01 kPa eða meiri eða er rokkgjarnt í svipuðum mæli við þær notkunaraðstæður sem um ræðir.

- Lím, sem er notað, má hvorki innihalda bensen né klórbensen.

Leysilitir og fastlitir

- Óheimil er notkun asólita sem geta klofnað í eitthvert eftirtalinna arómatískra amina:

4-aminódifenýl	(92-67-1)
bensidín	(92-87-5)
4-klór- o-tólúidín	(95-69-2)
2-naftýlamín	(91-59-8)
o-aminó-asótólúen	(97-56-3)
2-aminó-4-nitrótólúen	(99-55-8)
p-klóranilín	(106-47-8)
2,4-díaminóanisól	(615-05-4)
4,4'-díaminódifenýlmetan	(101-77-9)
3,3'-díklorbensidín	(91-94-1)
3,3'-dímetoxýbensidín	(119-90-4)
3,3'-dímetýlbensidín	(119-93-7)
3,3'-dímetýl-4,4'-díaminódifenýlmetan	(838-88-0)
p-kresidín	(120-71-8)
4,4'-metýlen-bis-(2-klóranilín)	(101-14-4)
4,4'-oxýdianilín	(101-80-4)

4,4'-bíódíanílin	(139-65-1)
<i>o</i> -tólúidín	(95-53-4)
2,4'-díamínótólúen	(95-80-7)
2,4,5-trímetylánilín	(137-17-7)
4-amínóasóbensen	(60-09-3)
<i>o</i> -anísidín	(90-04-0)

11. Óheimilt er að nota eftirtalda leysiliti, sem eru krabbameinsvaldandi (2. flokkur eins og hann er skilgreindur í tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/69/EBE ⁽²⁾):

C.I. Solvent Yellow 1
C.I. Solvent Yellow 2
C.I. Solvent Yellow 3
C.I. Basic Red 9
C.I. Disperse Blue 1

12. Eftirtalda leysiliti, sem kunna að vera næmandi, skal aðeins nota ef heldni gagnvart svita (sýru og basa) nemur að minnsta kosti 4:

C.I. Disperse Blue 3
C.I. Disperse Blue 35
C.I. Disperse Blue 106
C.I. Disperse Blue 124
C.I. Disperse Yellow 3
C.I. Disperse Orange 3
C.I. Disperse Orange 37/76
C.I. Disperse Red 1

Prófunaraðferð: Samkvæmt ISO-staðli 105-E04: Litheldni gagnvart svita (sýru og basa), að minnsta kosti stig 4. Prófunar er aðeins krafist ef þessir leysilitir eru notaðir.

13. Óheimil er notkun leysilíta eða fastlíta sem byggjast á krómi, kopar, nikkeli eða blýi. Litun með krómlitfesti er óheimil.

14. Magn jónaðra óhreininda í leysilitunum má ekki fara upp fyrir eftirtalin gildi:

arsen	50 mh
kadmíum	20 mh
króm	100 mh
kopar	250 mh
kvikasilfur	4 mh
nikkel	200 mh
blý	100 mh
antímon	50 mh
tin	250 mh
sink	1 500 mh

⁽¹⁾ Stjtið. EB 196, 16. 8. 1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 343, 13. 12. 1997, bls. 19.

15. Magn jónaðra óhreininda í fastlitunum má ekki fara upp fyrir eftirtalin gildi:

arsen	250 mh
kadmíum	50 mh
króm	100 mh
kvikasilfur	25 mh
blý	100 mh
antímon	250 mh
sink	1 000 mh

ATH: Öll efni, sem eru notuð í dýnuna, verða að vera í samræmi við viðmiðanir um leysiliti og fastliti (viðmiðanir 10, 11, 12, 13, 14 og 15). Endurunnin efni, sem eru notuð í dýnuna, mega engu að síður innihalda leysilitina og fastlitina sem hér eru útilokaðir, þó aðeins ef þeim er bætt við í fyrri framleiðsluferli efnisins.

Logavarnarefni

16. Óheimil er með öllu notkun logavarnarefna eða -efnablandna sem innihalda efni sem eru flokkuð eða má flokka sem hættuleg umhverfinu samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/69/EBE ⁽²⁾.

ATH: Öll efni, sem eru notuð í dýnuna, verða að vera í samræmi við þessa viðmiðun. Endurunnin efni, sem notuð eru í dýnuna, mega samt sem áður innihalda logavarnarefni sem hér eru útilokuð, þó aðeins ef þeim var bætt við í fyrri framleiðsluferli efnanna.

B. NOTAGILDISVIÐMIÐANIR

Slitþol

17. Þykktartap verður að vera innan við 20 mm.

Þéttleikatap (H_s) verður að vera innan við 20 %.

Prófunaraðferð: prEN 1957 (lokadrög, janúar 1997). Þykktar- og þéttleikatap visar til mismunarins á mælingum sem gerðar eru í upphafi (eftir 100 prófunarferli) og að slitþolsprófinu loknu (eftir 30 000 prófunarferli).

⁽¹⁾ Stjtið. EB 196, 16. 8. 1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 343, 13. 12. 1997, bls. 19.